

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. II. De Vocatione Apostolorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

intus inclusum est periculum, intus est hostis. S. Hier. Ep. ad Heliod.

II. Ergo resistamus Diabolo, & fugiet à nobis, Jac. nam in hoc bello, teste Gebbenensi Antistite, *certi sumus in Victoria, dummodo contra Hostes pugnare, ipsorumque insultribus resistere velimus.*

III. Ergo fuge Occasionem tentationum; qui enim *intremus in tentationem, sanè tentationum occasiones quarere non debemus,* ait rectè D. Chryostomus homo in Matt. Quantum igitur possumus à Lubrico recedamus qui in sicco parùm firmiter stamus. Senec. Epist. 117. Legatur etiam ex lib. 1. de Imit. Christi. c. 13.

MEDITATIO II.

pro quinta die.

DE VOCATIONE APOSTOLORUM

Scopus.

Imitatio Apostolorum in implenda Vocatione.

Punctum I.

Considera I. Quos elegerit Christus pro Apostolis nimirum, ut S. Paulus Epist. 1. ad Cor. cap. 1. loquitur, *Sapientes secundum carnem, non potentes, non nobiles, rudes, ignobiles, & pauperes Piscatores.* Ad quem finem elegerit, nempe ut essent Socij sui in perficiendo Redemptionis opere, summamque adeò post ipsum dignitatem obtinerent, uti S. David Pl. 72. prædixit dicens: *Mihi autem non honorificati sunt Amici tui DEVS: nimis confortatus est Principatus eorum.*

Considera II. Cur tales potius viros, quàm alios in Apostolos elegerit, nimirum ob causam ab eodem S. Paulo citatam: *Qua stulta sunt Mundi elegit Deus, ut confundat Sapientes: & infirma Mundi elegit Deus, ut confundat fortia: & ignobilia Mundi ac contemptibilia elegit Deus, ut non gloriatur omnis Caro in conspectu eius.*

Considera III. Quantus favor & beneficium per hanc Vocationem Apostolis & tibi obtigerit, quàmque adeò omnino

conarum adhibere debeas, ut, sicut eodem eum illis te honore & favore dignatus est Christus, ita tu quoque simili cum Apostolis celeritate ac perfectione vocationem tuam implideas. Vide proin, quomodo id haecenus feceris, & favore deinceps velis. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quàm promptè Apostoli Christum vocatum secuti sint, nimirum *relictis omnibus statim secuti sunt* eum. Luc. 5. nescit enim tarda molimina Spiritus Sancti gratia.

Considera II. Cur tam celeriter eum secuti sint; quia videlicet interiùs illustrati, non humanam in eo vocem, sed divinam audire se credebant, atque ad eò à quo, ad quem finem & terminum vocarentur, perpendebant.

Considera III. Quàntò promptiùs perfectiùsque tu ipsum sequi debeas, ut qui & clariùs cognoscis, quis sit, qui te vocat; & quid sperare possis, si eum sequaris, nimirum id, quod ipse, ipsemet promiserat dicens: *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris*. Non in *tenebris ignorantia*, quia ipse est lux vera illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum. Non in *tenebris mortis*, quia ipse est veritas & vita. Non in *tenebris infamia*, quia nimis honorati sunt amici eius; Non in *tenebris peccati*, quia qui cum ipso ambulat, in luce ambulat, atque ad eò opera tenebrarum non amat. Resolve te igitur, & conclude, vel nunc cum Apostolis omnia impedimenta abjicere, ut tantò promptiùs ipsum sequi queas. Colloquium.

Punctum III.

Considera I. Quòd non celeriter tantùm secuti Christum sint Apostoli, sed etiam constanter ei adhæserint, atque in procuranda divina Gloria, ac animarum salute insigniter eodem cooperati sunt.

Considera II. Quàm æquum sit, ut tu quoque tantò ardentius & efficacius Deo in lucrandis animabus tibi commissis coopereris, quantò majus tibi per vocationem beneficium collatum est, & quantò clariùs tibi animarum talium pretium constat, utpote pro quibus nôsti, ipsum Dei Filium

non dubitasse, tot labores suscipere, tot cruciatus & con-
melias perferre, & ipsam denique vitam sanguinemque per-
fundere. Unde meritò quondam S. Ludgardi vulnera obla-
dens dixit: vide, filia, quomodo hæc vulnera clament,
efflagitent, ne sinas ea frustra me pro peccatoribus oboli-
se, sed lacrymis & afflictionibus corporis offensum Patrem
placere studeas. Hinc certè S. Paulus Rom. 9. de se
fatebatur: *Tristitia mihi magna est, & continuus dolor in*
di meo. Optabam enim ego ipse Anathema esse à Christo pro
fratribus meis. Et, ut Act. 20. dicebat, *per triennium nocte*
& die non cessavi cum lacrymis monens unumquemque
fratrem.

Confidera III. Quid tu hac in parte egeris, aut etiam
inceps acturus sis; an non dices cum S. Paulo. 2. Cor. 11.
Ego autem libentissimè impendam, & super impendam
pro animabus vestris, licet plus vos diligens, minus diligam
Colloquium ad Christum.

Vide Malcanium fol. 509. aut Sacerd. Christ. Mel. 11
fol. 477.

Conclusiones.

I. Ergo audi Christum illis Apostoli Eph. c. 4. verum
monentem: *Obsecro vos, ut dignè ambuletis* Vocati estis, pro
Vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine. Et
terum cum D. Petro 2. c. 1. *Quapropter, fratres, magis*
tagite, ut per bona opera certam vestram Vocationem faciat
tis; sic enim abundanter ministrabitur vobis introitu
aternum regnum Domini nostri.

II. Ergo audi S. Franciscum suos monentem: *Magna*
tres, promissimus, majora promissa sunt nobis: Noli ergo
tendere, quod pondus feras in officio, sed quod præmi-
sperare possis in termino; sic enim omnes dies & labores
videbuntur pauci præ amoris & spei magnitudine.

III. Ergo toto pectore in lucrum animarum incumbe
huc enim magistra lex tendit, teste S. Gregorio Naz. An.
inter Christum & legem interjecti Propheta; huc spiritus
legis Perfector & finis Christus: huc exinanita Deus, in
assumpta caro: huc nova illa mixtio, Deum, inquam,

Atque hac omnia propter omnia, & pro uno illo generis nostri Principe in unum coierunt.
Legatur etiam ex lib. 3. de Imit. c. 59.

CONSIDERATIO

pro V. Die.

DE ACTIONIBUS AD PROXIMUM
SPECTANTIBVS.

Punctum I.

Ante omnia da operam, ut bene intelligas, quantopere ad dilectionem Proximi varijs ex titulis obligeris. 1. Quia Deus iubet, ut eum sicut teipsum diligas; additque in hoc universam legem & Prophetas pendere: esse majus omnibus holocaustibus & sacrificijs. 2. Pater æternus quid magis requirit, quàm ut, sicut omnes ejus Filij sumus, ita fraterno quoque affectu invicem diligamus; hinc teste S. Joanne 1. c. 4. *hoc mandatum habemus à Deo, ut qui diligit Deum, diligit & fratrem suum.* 3. Filius Dei quantopere eam requirat, ipse satis Jo. 13. indicavit dicens: *In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* 4. Sed & Spiritus S. cum sit anima corporis Christi, nihil magis desiderat, quàm ut membra omnia arctissimè per charitatem invicem sint conjuncta; hinc Eccl. 35. dicitur: *In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt probata coram Deo & hominibus. Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier sibi bene consentienter.* 5. Quàm S. Dei Mater & alij Coelites eam desiderent, vel ex eo colligere licet, quòd, sicut illi arctissima inter se usione sunt conjuncti, habentes cor unum, & animam unam, ita eandem quoque charitatis unionem videre in nobis gestant, ut Jerosolyma hæc terrestris, coelestis illius quandam imaginem referat, & Ecclesia militans triumphanti quoad hoc sit conformis. 6. Denique quantopere ipsa tua tam supernaturalis, quàm naturalis vitæ ratio eam à te requirat, vel inde colligitur, quòd utròve modo spectati tu & Proximus fratres suis ejusdem Patris, eodem Christi sanguine Redempti & regenerati, ejusdem quoque corporis mystici membra

membra, ad eandem regni cœlestis hæreditatem vocati. Vnde ergo, quàm potentes sint hi tituli ad fraternam dilectionem singulari studio exercendam, & fovendam,

Punctum II.

Incipe considerare, quid dilectio hæc à te requirat, & quomodo singula capita hæc observaris. Ut autem tam ordinatius id agas, distinguere potes proximum tuum in tres classes, in superiores scilicet, æquales, & inferiores, & singulas iterum in alias species subdividere hoc vel similibus modo.

§. I.

Observanda erga superiores Personas.

I.

Erga Ecclesiam,

Insignis Honoratio

Per vitæ sanctitatem,

Filialis subiectio

Per officij Fidelitatem,

Fortis propugnatio

Per doctrinæ potestatem.

II.

Erga Episcopos, aliisque Superiores

Summa reverentia,

Quia DEI Vicarij,

Charitas ingenua,

Quia Patres pijsimi,

Obedientia promptissima,

Quia Pastores optimi.

III.

Erga Magnates,

Honoris iusti oblatio,

Propter statûs eminentiam,

Favoris conservatio

Propter virium potentiam,

Locutionis cautio

Propter periculi præsentiam.

§. II.

Observanda erga Equales.

I.

Erga alios Sacerdotes.

Concordia in affectu
Propter vineulum Fraternitatis.
Reverentia in colloquio
Propter meritum dignitatis.
Promptitudo in obsequio
Propter titulum æqualitatis.

II.

Erga Benefactores.

Beneficij agnitio
Per dignam æstimationem.
Gratiarum actio
Per crebram prædicationem.
Vicissitudinis exhibitio
Per obsequiorum delationem.

III.

Erga Inimicos.

Injuriam condonatio
Per divinam dilectionem.
Orationis oblatio
Per ignorantiam prætensionem.
Amoris conciliatio
Per beneficiorum collationem.

IV.

Erga Vicinos & Amicos.

Pacis constans dilectio
Propter communem consolationem.
Jurium conservatio
Propter Justitiæ defensionem.
Auxilij oblatio
Propter Amoris obligationem.

V.

Erga Mulieres.

Rarissima Aspectio
Propter castimoniam conservationem.
Brevissima collocutio
Propter publicam ædificationem.
Cautissima conversatio
Propter lapsus devitationem.

VI.

Erga Pauperes & Miseros.

Suavis allocutio
 Ad causandam consolationem.
 Christiana Compassio
 Ad demonstrandam dilectionem.
 Amorosa subventio
 Ad faciendam sublevationem.

VII.

Erga Hospites.

Benevola exceptio
 Propter hospitalitatem.
 Liberalis tractatio
 Propter charitatem.
 Jucunda conversatio
 Propter hilaritatem.

VIII.

Erga Defunctos.

Creberrima recordatio
 Propter gratia societatem.
 Tenerrima commiseratio
 Propter poenae acerbitatem.
 Celerrima subventio
 Propter auxilij necessitatem

§. III.

Observanda erga Inferiores.

I.

Erga Parochianos.

Amor universalis
 Propter causae similitudinem.
 Zelus prudens
 Propter officij amplitudinem.
 Vita exemplaris
 Propter suasionis aptitudinem.

II.

Erga Domesticos.

Impera discretè negotium
 Propter infirmitatem.
 Exige mansuetè supplicium

Propter charitatem.
Redde fideliter præmia
Propter æquitatem.

Punctum III.

Porro ad hæc charitatis fraternæ officia præstanda prode-
nt frequenter unum vel alterum ex sequentibus medijs ad-
hibere.

I. Assuesce omnes proximos, cum quibus tibi agendum
fuerit, ut imagines & exemplaria Dei intueri; sic enim non
modicum senties stimulum, & ad omnem proximi læsio-
nem studiosè cavendam; & ad omnem illi honorem & re-
verentiam exhibendam; quem enim horrorem non sentis, si
imaginem aliquam sacram ab irato aliquo homine ex indi-
gatione lacerari, vel alio modo inhonorari vides; quantò
magis horrebis tu ipse proximum offendere, si eundem ut
vivam Dei imaginem contempleris.

II. Assuesce pariter, eundem proximum ut ipsum Christum
intueri, illamque Christi sententiam firmiter menti impr-
mere: *Quantum fecistis uni ex his fratribus minimis meis,
mihi fecistis.* Matt. 25. Quam enim promptitudinem, læti-
tiam, & fervorem non in te experieris, si Christum alicubi
vel egrotantem, vel aliâ in miseria constitutum, & tuam o-
peram petentem jacere scires; quàm grandem displicentiam
ostenderes, imò etiam omni possibili modo dehortareris &
cohiberes, si quempiam malè de eo loquentem, murmuran-
tem, aut alio modo injuriantem aspiceres; quantò minus i-
pse hæc proximo tuo facere præsumes, si in eo Christum in-
tueri studueris.

III. Assuesce proximum tuum ut fratrem non carnalem,
sed spirituale intueri; si enim fraternitas carnalis tanto-
per impellit ad mutuam charitatem & obsequia exhibenda,
omniaque mala, quæ nocere fratri possunt, summo studio
evitanda; quantò magis fraternitas spiritualis, quæ ex no-
bissimo Christi sanguine ortum trahit, & cohæredes regni
coelestis facit, similem affectum cordi ingenerabit, atque ad
omnia bona proximo optanda, & procuranda impellet; ma-
la verò, quæ ei accidere possunt, omnia arcebit.

Vide ergo, quomodo hæc media hæctenus adhibueris, aut
adhibere deinceps velis.

Legè

Lege etiam, si placet, memoriale Sacerdotis à fol. 4. ad 13.

MEDITATIO III.
Pro quinta Die.

DE TRIENNIO ULTIMO CHRISTI ANTE
PASSIONEM EXACTO.

Scopus.

Imitatio Christi in agendo cum Proximo:

Punctum I.

Considera I. Quid Christus toto hoc triennio egerit, mirum id, quod ipsemet Luc. 12. dixit: *Ignem Veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur?*

Considera II. Quod iste ignis non sit alius, quam zelus ardentissimus majorem æterni Patris gloriam, & animarum salutem querendi; quem tribus potissimum instrumentis seu medijs declaravit, videlicet *orationibus* continuis, & *hortationibus* solidissimis, & *beneficijs* corporalibus & ritualibus; hoc enim triplex illud est vinculum, quod cultus rumpitur, & de quo ipse per Prophetam Oseam dicitur cap. 11. *In funiculis Adæ traham eos; in Funiculis caritatis.*

Considera III. Cum tu ob eundem finem ad stantiam sacerdotalem & curam animarum vocatus sis, quanto preciosius seatur, ut eundem zeli ardentis ignem in te primum accendere, deinde verò etiam per supra dicta tria media decore studeas. Examina proin, qualem in te hæctenus accipere expertus sis, & quomodo deinceps saltem eum in te accendere, & fovere velis. Colloquium.

Punctum II.

Considera II. Cur Christus ad zelum suum explicandum ignis similitudine sit usus, nimirum ut per hoc indicaret perfectum fore zelum nostrum, si ignis proprietates habuerit. Et I. quidem sicut ignis, dum alios calefacit, semper sursum tendit, ita & tu, dum cum alijs agis, mentem per nam intentionem, & pias aspirationes semper ad celos erigat.